

VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

Onafhankelijk toezichthouder voor
de Vlaamse audiovisuele media

**KAMER VOOR ONPARTIJDIGHEID EN
BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN**

**ZAAK VAN [...] EN [...] t.
NV VLAAMSE RADIO- EN
TELEVISIEOMROEPORGANISATIE**

(dossier nr. 2026/729)

BESLISSING nr. 2026/041

29 juni 2026

**In de zaak van [...] en [...] tegen nv Vlaamse Radio- en
Televisieomroeporganisatie,**

De Vlaamse Regulator voor de Media (Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen), samengesteld uit:

Dhr J. KAMOEN, *voorzitter*,
Mevr N. BROOTHAERTS,
Mevr E. BUELENS,
Mevr D. DE POOT,
Mevr F. FIERIS,
Dhr P. KNAPEN,
Dhr E. KOSTER,
Dhr R. OTTEN,
Mevr L. SCHREURS,
Dhr B. STURTEWAGEN,
Mevr V. VERDOODT, *leden*,

en Mevr M. VAN LOKEREN, *griffier*,

Na beraadslaging op 29 juni 2026,
Neemt de volgende beslissing:

FEITEN EN PROCEDURE

1. Op 8 april 2026 hebben [...] en [...] bij de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) een klacht ingediend tegen nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (hierna: VRT), met maatschappelijke zetel Auguste Reyerslaan 52 te 1043 Brussel, wegens *“het aanzetten tot haat, discriminatie op grond van godsdienst en het uitzenden van een programma dat de geestelijke of zedelijke ontwikkeling van de minderjarige ernstig zou kunnen aantasten”*.

De klagers geven als aanleiding *“de (daaropvolgende) en toelichtende verklaringen bij de uitzending ‘Blue Monday Rage Room’ tijdens een publiek interview op de conferentie Radiodays Europe in Riga (Letland), waarvan de genoemde eerdere beelden samen met de (nieuwe) beschouwingen van de betrokken presentatoren op 24 maart 2026 om 13u21 online werden geplaatst op de website van VRT NWS”*.

2. De klacht is per aangetekend schrijven van 20 april 2026 door de VRM aan VRT bezorgd. Zij krijgt de mogelijkheid om binnen de vijftien dagen hierover schriftelijke opmerkingen aan de VRM te bezorgen.
3. VRT bezorgt per e-mail en aangetekend schrijven van 5 mei 2026 schriftelijke opmerkingen aan de VRM.

4. Per aangetekende brief van 11 mei 2026 bezorgt de VRM de schriftelijke opmerkingen van VRT aan de klagers.
5. VRT en de klagers worden per aangetekende brieven en e-mails van 8 juni 2026 door de VRM uitgenodigd voor een hoorzitting op 29 juni 2026.
6. De partijen zijn gehoord op een zitting op 29 juni 2026 bij de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen (hierna: de Kamer) van de VRM.

De klagers worden op de zitting vertegenwoordigd door hun raadsman Frank Scheerlinck voor een mondelinge toelichting bij de klacht.

VRT wordt vertegenwoordigd door Sandra Coppieters, hoofd juridische dienst, en Sofie Moore, juridisch adviseur.

TOEPASSELIJKE REGELS

7. Artikel 2, 25°, 26°, 31° en 43°, van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: het Mediadecreet) luiden als volgt:

“In dit decreet wordt verstaan onder: [...]”

25° omroepactiviteit: elke activiteit die bestaat in het ter beschikking stellen van bewegende beelden, al dan niet met geluid, of van een reeks van klanken of geluiden bestemd voor het algemene publiek of een deel ervan via elektronische communicatienetwerken. Omroepactiviteit wordt ook wel radio-omroep en televisie genoemd;

26° omroepdienst: a) een dienst als vermeld in artikel 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die valt onder de redactionele verantwoordelijkheid van een omroeporganisatie, waarbij het hoofddoel van de dienst of een losstaand gedeelte daarvan bestaat uit audiovisuele of auditieve programma's leveren voor het algemene publiek, ter informatie, vermaak, educatie of met culturele inslag door middel van elektronische communicatienetwerken. Omroepdiensten zijn radiodiensten of televisiediensten; b) de commerciële communicatie;

31° programma: een reeks bewegende beelden, al dan niet met geluid, of een reeks van klanken of geluiden, die ongeacht de duur ervan, een afzonderlijk element vormt van een schema opgesteld door een omroeporganisatie of een catalogus opgesteld door een omroeporganisatie, met inbegrip van bioscoopfilms, videoclips, sportevenementen, komische series, documentaires, kinderprogramma's en origineel drama;

43° televisiedienst: een audiovisuele omroepdienst;"

8. Artikel 38 van het Mediadecreet bepaalt:

"Omroepactiviteiten mogen niet:

1° aanzetten tot geweld of haat jegens een groep personen of een lid van een groep van personen in het bijzonder op grond van:

- a) geslacht;*
- b) ras;*
- c) kleur;*
- d) etnische of sociale afkomst;*
- e) genetische kenmerken;*
- f) taal;*
- g) godsdienst of overtuiging;*
- h) politieke of andere denkbeelden;*
- i) het behoren tot een nationale minderheid;*
- j) vermogen;*
- k) geboorte;*
- l) een handicap;*
- m) leeftijd;*
- n) seksuele geaardheid;*

2° publiekelijk aanzetten tot het plegen van een terroristisch misdrijf als vermeld in artikel 137 en 140bis van het Strafwetboek."

9. Artikel 39 van het Mediadecreet stelt:

"In de programma's wordt elke vorm van discriminatie geweerd. Het programma-aanbod verloopt zo dat het geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen.

De informatieprogramma's, de mededelingen en de programma's met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen worden in een geest van politieke en ideologische onpartijdigheid verzorgd.

Dit artikel is eveneens van toepassing op teletekst."

10. Artikel 42 van het Mediadecreet gaat als volgt:

"Televisieomroeporganisaties zenden, al dan niet op individueel verzoek, geen programma's uit die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen zouden kunnen aantasten, tenzij de televisieomroeporganisatie door selectie van de tijd van uitzenden, instrumenten voor leeftijdscontrole of andere technische maatregelen

waarborgt dat minderjarigen die programma's normaliter niet te horen of te zien krijgen. De maatregelen zijn evenredig aan de mogelijke schade die het programma kan berokkenen. Programma's waarin pornografische beelden of beelden vanodeloos geweld voorkomen, worden versleuteld uitgezonden of aangeboden, of worden onderworpen aan een doeltreffend ouderlijk toezicht.

Televisieomroeporganisaties verstrekken voldoende informatie aan de kijkers over programma's die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kunnen aantasten door middel van een systeem dat het potentieel schadelijk karakter van de programma's nader omschrijft. De Vlaamse Regering legt daarvoor de nadere voorwaarden en procedures vast. [...]

11. Artikel 218, § 3, eerste lid, 1°, van het Mediadecreet stelt:

"§ 3. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen heeft de volgende taken:

1° uitspraak doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 38, 39, 40/1, 42, 72, 5°, 176/4, § 1, 1°, 176/4, §1, 2°, en artikel 180, § 6; [...]

12. Artikel 220, § 2, van het Mediadecreet bepaalt:

"§ 2. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet uitspraak, hetzij ambtshalve wat betreft het toezicht op artikel 40/1, 42, 72, 5°, 176/4, § 1, 1°, en artikel 176/4, § 1, 2°, hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering, hetzij naar aanleiding van een klacht die op straffe van onontvankelijkheid ingediend is uiterlijk de vijftiende dag na de datum van de uitzending van het programma door eenieder die blijkt geeft van een benadeling of een belang."

13. Artikel 12 van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: het Procedurebesluit) luidt:

"Om ontvankelijk te zijn, moet een bij de Regulator ingediende klacht aan de volgende voorwaarden voldoen:

1° ingediend zijn uiterlijk de vijftiende dag na de gebeurtenis die aanleiding heeft gegeven tot de klacht;

2° de naam, de hoedanigheid en het adres van de klager vermelden;

3° het belang bij het indienen van de klacht aangeven, behalve als het gaat om een klacht met betrekking tot de bepalingen over commerciële communicatie of boodschappen van algemeen nut;

4° het onderwerp van de klacht aangeven, met een uiteenzetting van de redenen waarop ze steunt en met vermelding van de persoon tegen wie de

klacht is gericht. Als de klacht betrekking heeft op een radio- of televisieprogramma, moet de uitzending waartegen wordt opgekomen worden aangewezen met vermelding van de dag en het uur waarop de uitzending heeft plaatsgehad;

5° ondertekend zijn door de klager. Als de klacht uitgaat van een rechtspersoon, wordt ze ondertekend door een persoon die volgens de wet of de statuten bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen.

Klachten die kennelijk niet voldoen aan deze bepalingen kunnen onmiddellijk door de voorzitter van de bevoegde kamer in een schriftelijke en met redenen omklede beslissing onontvankelijk verklaard worden.”

A. Inhoud van de klacht

Context

14. De klagers geven aan dat hun klacht gericht is tegen VRT en meer specifiek betrekking heeft op aanzetten tot haat, discriminatie en aantasten van de geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen, naar aanleiding van de toelichtende verklaringen van de betrokken presentatoren bij de video ‘Blue Monday Rage Room’.

Volgens de klagers is in de oorspronkelijke video, uitgezonden op 19 januari 2026, te zien hoe VRT-presentatoren in een ‘rage room’ beelden van Jezus Christus en de Heilige Maagd Maria moedwillig en lachend kapotslaan.

In een interview op de conferentie Radiodays Europe gaven de betrokken presentatoren nadien toe dat ze dit nooit zouden ondernemen met islamitische of joodse symbolen, aldus de klagers. Op 24 maart 2026 werd hierover een nieuwsbericht op de VRT NWS-website geplaatst.

Ontvankelijkheid van de klacht

15. De klagers voeren in de eerste plaats aan dat hun huidige klacht tegen VRT van 8 april 2026 tijdig en binnen de decretaal voorgeschreven termijn van vijftien dagen werd ingediend.

Zij betwisten niet dat deze termijn verstreken is wat de oorspronkelijke video met het stukslaan van de betrokken beelden betreft. De klagers zijn echter van oordeel dat aangezien op 24 maart 2026 op VRTNWS.be niet alleen de oorspronkelijke beelden werden heruitgezonden, maar ook de gewraakte beschouwingen van de betrokken presentatoren erbij, sprake is van een nieuwe (specifieke) uitzending of redactionele actie en nieuwe content, waartegen binnen een termijn van vijftien dagen klacht kan worden neergelegd.

16. De klagers menen dat zij ook over het decretaal vereiste belang beschikken voor het indienen van een ontvankelijke klacht bij de VRM.

Zij dienen deze klacht in als praktiserende christenen en als ouders van een minderjarige zoon. Het katholieke geloof neemt een centrale, actieve plaats in binnen hun gezinsleven en hun zoon was ten tijde van het indienen van de klacht bovendien volop in de voorbereiding op zijn plechtige communie.

De klagers en hun zoon voelen zich door de op 24 maart 2026 uitgezonden toelichtingen en beschouwingen rechtstreeks geïmponeerd en gekwetst in de kern van hun geloofsovertuiging.

Ten gronde

17. De klagers voeren aan dat de oorspronkelijke feiten, het stukslaan van de betrokken beelden, in een discriminerende context werden geplaatst tijdens een publiek interview op de conferentie Radiodays Europe in Riga met de Ierse journalist Colm Flynn. De betrokken presentatoren gaven daarin toe dat ze deze actie nooit zouden ondernemen met islamitische of joodse symbolen, onder meer omdat dit gevaarlijk en ongepast zou zijn. Volgens de klagers minimaliseerden zij het kapotslaan van de christelijke beelden ook met de stelling dat *“België toch geen religieus land meer is”*.

Zij menen dat door de specificiteit van de toelichtingen van de presentatoren er geen enkele twijfel meer kan bestaan over het haatdragend en discriminatoir karakter van de betrokken uitspraken en de handelingen waarop deze betrekking hebben en zij ook een inbreuk vormen op de bepalingen tot bescherming van minderjarigen.

18. De klagers zijn van oordeel dat er sprake is van aanzetten tot haat in de zin van artikel 38 van het Mediadecreet. Het *“gratuit, theatraal en agressief”* stukslaan van de meest heilige symbolen van een specifieke geloofsgemeenschap, door gezichtsbepalende figuren van de openbare omroep, begeleid van de bewuste toelichtingen, overstijgt volgens de klagers louter de wansmaak. Het zou ook een agressieve, respectloze en haatdragende houding normaliseren tegenover het christendom en impliciet aanzetten tot een vijandig klimaat jegens christenen en dus tegen een bepaalde godsdienst.
19. Volgens de klagers werd ook artikel 39 van het Mediadecreet geschonden. Deze bepaling vereist dat elke vorm van discriminatie in de programma's wordt geweerd en eist een evenwichtige en respectvolle behandeling. Volgens de klagers is de discriminatie *in casu* niet louter impliciet, maar werd ze expliciet bekend door de presentatoren zelf. Door in het kwetsende interview toe te geven dat zij symbolen van de islam of het jodendom ongemoeid zouden laten wegens *“ongepast”*, bekennen zij dat het christendom door de VRT-redactie wordt behandeld als een derderangsreligie die wél ongestraft bespot en fysiek vernield mag worden.

Zij menen dan ook dat het in voorliggend geval gaat om een tekstboekvoorbeeld van ongelijke behandeling en discriminatie op basis van religie.

20. De klagers voeren aan dat VRT zich in deze kwestie niet kan verschuilen achter het recht op vrije meningsuiting of het concept satire. Terwijl de VRM in eerdere beslissingen oordeelde dat satire een grote uitingsvrijheid kan genieten, tonen deze beslissingen volgens de klagers *a contrario* ook aan waarom er in voorliggend geval geen sprake is van beschermde satire. De presentatoren hebben zelf de grens getrokken dat zij dit nooit zouden doen bij de islam of het jodendom, hetgeen de specifieke, eenzijdige doelgerichtheid tegen het christendom bewijst. Het gaat dus volgens de klagers niet om de uitoefening van breed-satirische vrijheid, maar om een berekende, asymmetrische bespotting die voldoet aan de criteria van uitsluiting en discriminatie.
21. In ondergeschikte orde werpen de klagers op dat hier ook minstens sprake is van een grove schending van de bepalingen met betrekking tot de bescherming van minderjarigen.

Een minderjarige van 12 jaar oud, zoals hun zoon, die volop met zijn geloof bezig is in de aanloop naar zijn plechtige communie, mist volgens de klagers de maturiteit om deze (eventuele) satirische context te plaatsen of te nuanceren zoals een volwassene dat gebeurlijk kan. Voor deze minderjarige vormt het zien van volwassenen die met een knuppel beelden van de kernfiguren rond zijn geloofsbeleving stukslaan, gekoppeld aan de toelichting, geweld, haat, intimidatie en discriminatie jegens zijn persoonlijke geloofsovertuiging. Dit onvermogen versterkt de negatieve impact en verstoort ernstig zijn morele en geestelijke ontwikkeling, aldus de klagers.

Aangezien deze uitzending volgens de klagers probleemloos toegankelijk was voor minderjarigen, zonder enige voorafgaande waarschuwing of afscherming in zendtijd, levert dit *a fortiori* een inbreuk op artikel 42 van het Mediadecreet op.

22. De klagers verzoeken de Kamer om VRT passend te sanctioneren en conform het Mediadecreet de verplichte publicatie en/of uitzending van de veroordelende beslissing te bevelen, op kosten van VRT.

B. Verweer van VRT

Feiten en context

23. VRT licht toe dat op 19 januari 2026 twee Studio Brussel-presentatoren en een andere medewerker veel diverse zaken, die ze niet zelf hadden verzameld, stuksloegen in een hiertoe ingerichte 'rage room'. Dit kaderde in een humoristisch bedoelde sketch rond 'Blue Monday', waarmee wordt verwezen naar de derde maandag van januari als de meest deprimerende dag van het jaar.

Het item zat live in een radio-uitzending van 19 januari 2026 en de beelden daarvan konden ook live op VRTMax worden bekeken. De beelden van het 'rage room'-filmpje werden diezelfde dag ook gepubliceerd op diverse sociale mediakanalen van Studio Brussel (met name deze op Facebook, TikTok en Instagram). Op het initiatief en op het filmpje kwamen volgens VRT geen kritische reacties.

VRT geeft verder aan dat van 22 tot 24 maart 2026 in Riga de Radiodays doorgingen van EBU (een alliantie van publieke omroepen), waarop ook drie Studio Brussel-presentatoren waren uitgenodigd. Er was ook een kort interview gepland met Colm Flynn, een Iers-Amerikaans journalist. Volgens VRT stuurde hij het interview al snel naar het filmpje over de 'rage room' en het feit dat er een beeld van Jezus was kapotgeslagen. Een filmpje over dit interview, waarin fragmenten van het 'Blue Monday'-item werden verwerkt (enkel de fragmenten met het kapotslaan van het Jezus- en Mariabeeld die meermaals in het interview waren gemonteerd) werd verspreid op heel wat platformen, waaronder het X-account van Colm Flynn, en heel wat Facebook- en Instagramkanalen van derden. De bedoelde posts van het interview haalden volgens VRT een massaal bereik en er kwam massale reactie die ook door de pers werd opgepikt.

Volgens VRT boden de presentatoren reeds tijdens het interview op Radiodays hun excuses aan en zeiden ze dat ze dit beter niet hadden gedaan en dat er niet goed over was nagedacht. De presentatoren boden ook achteraf publiekelijk hun excuses aan.

Het filmpje over 'Blue Monday' werd volgens VRT op 24 maart 2026 offline gehaald van de Studio Brussel-kanalen (Facebook, TikTok en Instagram).

Het bewuste interview van Colm Flynn met de presentatoren van Studio Brussel werd *as such* niet uitgezonden in een programma van VRT. De heisa die ontstond, werd in alle nieuwsmedia belicht, inclusief bij VRT NWS. VRT NWS berichtte over de ontstane heisa, vermeldde daarbij de excuses van VRT en de presentatoren en liet op radio, TV en online vertegenwoordigers van de Katholieke Kerk hierover aan het woord. Specifiek voor kinderen en jongeren bracht VRT NWS een toelichting in het jongerennieuwsprogramma

Karrewiet (25 maart 2026) waarin nogmaals de excuses en het belang van omgaan met respect werd bevestigd, aldus VRT.

Bevoegdheid van de VRM

24. VRT voert in de eerste plaats aan dat het niet tot de bevoegdheid van de VRM behoort om het betrokken nieuwsartikel van 24 maart 2026 op de VRT NWS-website te toetsen aan de bepalingen van artikel 38, artikel 39 en artikel 42 van het Mediadecreet, die betrekking hebben op omroepactiviteiten, omroepdiensten en programma's.

Volgens VRT verwijst de klacht immers formeel naar *“een interview op de conferentie Radiodays Europe in Riga (Letland)”* en roepen de klagers in dat genoemde eerdere beelden (waarbij ze volgens VRT blijkbaar beelden uit het 'Blue Monday'-filmpje van 19 januari 2026 bedoelen) samen met (nieuwe) beschouwingen van de betrokken presentatoren op 24 maart 2026 om 13u21 online werden geplaatst op de website van VRT NWS. De klagers voegen ook een link naar deze VRT NWS-bijdrage toe.

VRT geeft aan dat het om een tekstueel artikel van VRT NWS gaat dat handelde over de verkeerde inschatting die de presentatoren hadden toegegeven. Via een link in een ander kadertje kon worden doorgelinkt naar het interview met de Studio Brussel-presentatoren, zoals het geplaatst was op X door de journalist Colm Flynn en in nog een ander kadertje kon via een hyperlink worden doorgelinkt naar het volledige 'Blue Monday'-filmpje op de Instagrampagina van Studio Brussel. Beide linken zijn onwerkzaam geworden doordat zowel de Ierse journalist (het interview op X) als Studio Brussel (het 'Blue Monday'-filmpje) hun posts offline hebben gehaald, aldus VRT.

Volgens VRT behoren de tekstuele vermeldingen rond de beschouwingen van de presentatoren in het nieuwsartikel van VRT NWS niet tot de bevoegdheid van de VRM. Dit volgt volgens VRT ook uit eerdere uitspraken van de VRM met betrekking tot content van nieuwswebsites. Indien de VRM op deze traditionele visie zou terugkomen, zou hij zich volgens VRT eveneens bevoegd moeten achten ten aanzien van alle nieuwsmedia die een link naar het interview met Colm Flynn hebben gebracht of - naar analogie - tegen alle uitingen hierover op alle sociale media die fragmenten van het door de klagers aangehaalde interview en hierin verwerkte beelden van het 'Blue Monday'-filmpje bevatten.

VRT voert ook aan dat het plaatsen van een link naar videocontent op een derde platform, geen omroepdienst van VRT uitmaakt. Er werd enkel een link gelegd naar content die in verband staat met een artikel van VRT NWS en op het moment van publicatie nog online stond. Daarnaast moet volgens VRT een nieuwsconsument om via de hyperlink op VRTNWS.be toegang te krijgen, toestemming hebben gegeven tot delen van sociale media-content, zoals telkens duidelijk aangegeven staat. Wie toestemming heeft gegeven,

en de link aanklikt, verlaat volgens VRT de pagina van VRTNWS.be om de content waarnaar wordt gelinkt te bekijken op het betreffende platform en komt terecht in een andere omgeving. Het maken van dergelijke linken impliceert volgens VRT geenszins redactionele verantwoordelijkheid van VRT NWS voor de content waarnaar gelinkt wordt.

Ontvankelijkheidsvereisten

25. VRT is van oordeel dat de klacht in ieder geval niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten, wegens ontbreken van de vereiste vermelding van een postadres, gebrek aan belang en laattijdigheid.
26. VRT voert aan dat de klacht niet het adres van de klagers vermeldt, maar enkel een woonplaatskeuze op het kantooradres van één van de klagers, een zelfstandige (advocaat).

Volgens VRT bedoelt de Vlaamse regering met de vereiste vermelding van een adres (artikel 12, eerste lid, 2°, van het Procedurebesluit) een postadres, dat *in casu* niet is meegegeven. De Vlaamse wetgever wil duidelijk dat een klager, voor het indienen van gelijk welke klacht bij een Vlaamse overheidsinstantie, een volledige identiteit vermeldt met opgave van het reële postadres. Ook bij het digitaal klachtenformulier van VRM wordt dit vereist, aldus VRT.

27. Verder dient de klager ook blijk te geven van een benadeling of een belang (artikel 220, § 2, van het Mediadecreet en artikel 12 van het Procedurebesluit). Deze expliciete eis van een benadeling of een belang toont volgens VRT aan dat de decreetgever de loutere hoedanigheid van kijker of luisteraar niet voldoende acht. De klagers (of degene die zij vertegenwoordigen) dienen het slachtoffer te zijn van of benadeeld te worden door de uitzending die, of het programma dat, wordt aangeklaagd.

Hoewel zij in dit verband aangeven dat zij praktiserende christenen zijn, dat hun 12-jarige zoon volop in voorbereiding is voor zijn plechtige communie (Heilig Vormsel) en dat het katholieke geloof een centrale, actieve plaats inneemt in hun gezinsleven, geven de klagers volgens VRT echter ook aan dat hun zoon het 'Blue Monday'-filmpje van Studio Brussel op 19 januari 2026 niet had gezien, maar vinden zij dat er achteraf, door ruim in de media besproken toelichtingen, sprake is van discriminatoire en haatdragende uitlatingen op een radio-event in Riga, die tevens een inbreuk zouden zijn op de bescherming van de minderjarige die zijn plechtige communie voorbereidt.

VRT voert aan dat het belang van de eisers en hun minderjarige zoon een belang moet zijn ontstaan door een omroepdienst, *in casu* een programma van VRT zelf. Toelichtingen van VRT-medewerkers op een evenement zoals Radiodays zijn volgens VRT een andere zaak. Dit belang wordt door de klagers zelf gekoppeld aan een voorwerp dat buiten VRT-uitzendingen is

gesitueerd. Klagers houden eigenlijk voor dat zij en hun minderjarige zoon er belang bij hadden gehad dat er geen internetheisa zou zijn gelanceerd naar aanleiding van de aanwezigheid en toelichtingen van presentatoren op het radio-event. Dit is een algemeen belang en kan geen grond zijn voor een ontvankelijke klacht voor deze Kamer, aldus VRT.

28. VRT voert ten slotte ook aan dat op grond van artikel 220, § 2, van het Mediadecreet een klacht op straffe van onontvankelijkheid ingediend moet worden uiterlijk de vijftiende dag na de datum van de uitzending van het programma. Aangezien de term 'programma' niet kan verwijzen naar het tekstueel VRT NWS-artikel van 24 maart 2026, kan volgens VRT voor het berekenen van de maximale termijn voor indiening van onderhavige klacht dus enkel verwezen worden naar de effectieve live radio-uitzending van 19 januari 2026. De klacht werd echter ingediend op 8 april 2026, ruimschoots buiten de termijn van vijftien dagen na datum van uitzending (19 januari 2026), zoals ook de klagers zelf bevestigen.

Verweer ten gronde

29. In ondergeschikte orde voert VRT aan dat de klacht in ieder geval ongegrond is en er geen sprake is van schendingen van artikel 38, artikel 39 en artikel 42 van het Mediadecreet.
30. Zij geeft aan dat artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet respectievelijk bepalen dat omroepactiviteiten niet mogen aansporen tot haat en geweld en dat in programma's elke vorm van discriminatie moet worden geweerd en beide bepalingen moeten worden gelezen in het licht van de vrijheid van meningsuiting en de ruime rechtspraak die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) hierover heeft ontwikkeld.

VRT voert aan dat het EHRM meermaals heeft bevestigd dat de vrijheid van meningsuiting, hoewel niet absoluut, ook van toepassing is op uitingen die de Staat of een deel van de bevolking schokken, kwetsen of verontrusten. In ieder geval moet bij de beoordeling rekening worden gehouden met verschillende factoren, zoals: wie deed de uitingen, tegen wie waren ze gericht, hoe was de boodschap geformuleerd, droegen de uitingen bij tot het publiek debat, wat was het 'format' van de uitingen, wat was de mogelijke impact, enzovoort. Volgens VRT is de Kamer deze uitgangspunten reeds in meerdere uitspraken gevolgd.

Bij de beoordeling van voorliggende feiten is het volgens VRT tevens van belang om rekening te houden met de inhoud en draagwijdte van artikel 38 en artikel 39 van het Mediadecreet binnen de Vlaamse en Belgische context. Zij verwijst hierbij, met name wat artikel 38 van het Mediadecreet betreft, naar rechtspraak van het Grondwettelijk Hof waarin een sterk beperkende interpretatie is gegeven aan 'aanzetten tot discriminatie, haat en geweld', in de zin dat moet worden aangetoond dat bewust en kwaadwillig (*i.e.* bijzonder opzet) wordt aangezet tot haat of geweld. Het

discriminatieverbod van artikel 39 van het Mediadecreet maakt in tegenstelling tot artikel 38 van het Mediadecreet geen melding van 'aansporen tot' discriminatie. Artikel 39 van het Mediadecreet schrijft voor dat er een evenwicht moet zijn in het aanbod komen van verschillende filosofische of ideologische strekkingen of opiniestromingen in de programma's. Kritiek, satire of persiflage in verband met de kern van een levensbeschouwing is daarbij op zich niet uitgesloten.

31. Het filmpje van Studio Brussel had volgens VRT duidelijk een humoristische insteek (weliswaar niet specifiek wat de religieuze beelden betreft).

Zowel wat betreft de tekstuele weergave in het VRT NWS-artikel, als het op sociale media geposte 'Blue Monday'-filmpje, is er volgens VRT geen sprake van een bewust en kwaadwillig aanzetten of aansporen tot haat of geweldplegingen jegens christenen, zoals verboden door artikel 38 van het Mediadecreet. Evenmin kan het fragment als discriminerend tegenover christenen of een inbreuk op artikel 39 van het Mediadecreet worden beschouwd, aldus VRT. Dit volgt volgens VRT niet alleen uit de inhoud van het nieuwsartikel en uit het op sociale media geposte filmpje zelf, maar ook uit de context en de omstandigheden waarin deze werden gerealiseerd en gepubliceerd.

VRT geeft toe dat het kapotslaan van een Jezusbeeld en Mariabeeld als kwetsend, beledigend of aanstootgevend kan worden ervaren, in het bijzonder voor christene gelovigen zoals de klagers. Dit betekent volgens VRT echter geenszins dat de presentatoren in het fragment hiermee oproepen tot een bepaald haatdragend of gewelddadig gedrag jegens christene gelovigen, laat staan dat zij een kwaadwillig opzet zouden hebben gehad. Het gaat immers om een ondoordachte keuze van toevallig bijeen gesprokkelde voorwerpen. De presentatoren en VRT hebben ook meermaals publiekelijk bevestigd dat er geen kwaadwillig opzet was. Het gegeven dat de presentatoren achteraf expliciet verklaren dat zij geen voorwerpen gelinkt aan de islam religie of joodse religie zouden hebben vernield in een 'rage room', betekent volgens VRT louter dat zij zich sneller bewust zouden zijn van bepaalde algemene maatschappelijke gevoeligheden in verband met laatstgenoemde religies. Dat is ook wat zij expliciet bevestigen in het interview met de journalist Colm Flynn. Er was geenszins een bedoeling om aan te zetten tot geweld of haat tegen een groep van personen op grond van godsdienst.

Volgens VRT volstaat evenmin het gegeven dat delen van het 'Blue Monday'-filmpje als denigrerend of schokkend kunnen worden ervaren, om vast te stellen dat hier op discriminerende wijze inbreuk zou worden gemaakt op het recht van eenieder om vrij een godsdienst te kiezen of te belijden, of nog dat hierdoor het programma-aanbod aanleiding geeft tot discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen.

Het fragment uit het 'Blue Monday'-filmpje moet volgens VRT ook in perspectief worden geplaatst. Het gaat om handelingen gedaan tijdens een ochtendradioshow op een zender die gezien wordt als de meer alternatieve radiozender van VRT. In de betreffende ochtendshow worden zaken doorgaans met een jeugdige nonchalance en lichtvoetigheid benaderd en vanuit een entertainment-perspectief. Het concrete publiek van de radioshow is er zich dus onmiddellijk van bewust dat de handelingen/acties tijdens deze radioshow met enige lichtvoetigheid moeten begrepen worden. De handelingen in het betreffende fragment werden volgens VRT duidelijk gekaderd als een ludieke actie in het kader van het fenomeen 'Blue Monday', een fenomeen dat niet aan religie gelinkt is of kan worden. De handelingen zelf werden ook op geen enkele manier gelinkt aan religie.

Ook in de tekstuele uitwerking van de bijdrage op VRTNWS.be wordt volgens VRT niet aangezet tot haat of geweld op basis van godsdienst of is geen discriminatie op dit vlak aanwezig. Het bewuste artikel op VRT NWS ging net over het feit dat de presentatoren hun excuses hadden aangeboden.

32. Wat de vermeende schending van artikel 42 van het Mediadecreet betreft, verduidelijkt VRT dat dit bepaalt dat televisieomroeporganisaties, al dan niet op individueel verzoek, geen programma's mogen uitzenden die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen zouden kunnen aantasten, tenzij de televisieomroeporganisatie door selectie van de tijd van uitzenden, instrumenten voor leeftijdscontrole of andere technische maatregelen waarborgt dat minderjarigen die programma's normaliter niet te horen of te zien krijgen. Op dergelijke televisieprogramma's moet in voorkomend geval een leeftijdslabel worden aangebracht.
33. Volgens VRT dient vooreerst nogmaals verwezen te worden naar het feit dat nieuwsberichten buiten de toepassing van artikel 42 van het Mediadecreet vallen en bij beelden tijdens een journaal bijvoorbeeld ook geen leeftijdslabels worden aangebracht.

Bovendien ging het bewuste artikel op VRTNWS.be net over het feit dat de presentatoren hun excuses hadden aangeboden en valt volgens VRT niet in te zien hoe dergelijk bericht minderjarigen zou kunnen schaden.

Volgens VRT roepen de klagers overigens in dat niet zozeer het filmpje zelf, maar de ruime aandacht in de media na het bewuste interview hun zoon kan verontrusten en valt dit volledig buiten het bestek van VRT als omroeporganisatie.

Ten slotte valt volgens VRT niet in te zien hoe de inhoud van het op sociale media geposte filmpje verontrustend of schadelijk zou kunnen zijn voor minderjarigen. Het ging om een ludiek filmpje dat zelfs conform de parameters van de 'GoedGezien'-gids niet tot enige leeftijdsrestrictie zou hebben geleid wegens potentieel schadelijk voor minderjarigen. Dit werd

volgens VRT bevestigd in verscheidene reacties, onder meer van Kamino, de jongerenbeweging van de Katholieke Kerk in Vlaanderen en door katholieke priesters die hierbij duiding gaven op verschillende platformen van VRT en in Karrewiet, het jongerenprogramma van VRT NWS.

C. Mondelinge toelichting klagers

34. Als reactie op het schriftelijke verweer van VRT, voert de raadsman van de klagers op de hoorzitting vooreerst aan dat VRT zich onterecht verschuilt achter procedurele bepalingen. Volgens de raadsman heeft de vereiste adresvermelding bij het indienen van een klacht als normdoel dat de klagers bereikt kunnen worden en mogen zij dus wel degelijk een woonplaatskeuze doen. Ook over hun persoonlijke belang bij het indienen van de klacht, kan volgens de raadsman als praktiserende christenen weinig twijfel bestaan. En aangezien met name de excuses van de presentatoren de klagers hebben geschokt, werd ook de indieningstermijn van vijftien dagen voor een klacht gerespecteerd, aldus de raadsman. Hij meent ook dat de links naar sociale media in het geïllustreerde VRT NWS-artikel er wel degelijk deel van uitmaken en zij geen vrijgeleide mogen vormen voor VRT.
35. Hij benadrukt verder bij zijn mondelinge toelichting in hoofdzaak dat de toelichtende verklaringen van de betrokken presentatoren een duidelijke ongelijkheid van behandeling hebben aangetoond, wanneer de presentatoren stellen dit niet te zouden hebben aangedurfd ten aanzien van de islam of het jodendom. Ze tonen volgens de raadsman ook aan dat er wel degelijk over is nagedacht.

VRT zou volgens de raadsman bovendien ook sterk het belang onderschatten van het katholicisme, in het bijzonder ook voor jongeren, en het christendom onterecht negatief en onrespectvol behandelen.

D. Mondelinge toelichting VRT

36. VRT geeft tijdens de hoorzitting aan dat de klacht volgens haar op een misverstand berust en de excuses van de betrokken presentatoren net aantonen dat zij geen kwaad opzet hadden en zij gaandeweg tot inzicht zijn gekomen.

VRT herhaalt verder de juridische argumenten uit haar schriftelijke opmerkingen met betrekking tot de onbevoegdheid van deze Kamer voor de beoordeling van het VRT NWS-artikel en de onontvankelijkheid van de voorliggende klacht.

BEOORDELING

Feiten

37. Over de feiten met betrekking tot de voorliggende klacht bestaat op zich geen betwisting tussen de partijen, zoals blijkt uit zowel de schriftelijke stukken als uit de mondelinge toelichtingen.

Naar aanleiding van 'Blue Monday', beweerdelijk de meest depressieve dag van het jaar, werd door VRT een filmpje gerealiseerd waarin twee Studio Brussel-presentatoren en een andere medewerker, om hun frustraties uit te werken, dingen vernielen in een 'rage room'. Zij slaan hierbij onder meer ook katholieke beelden (van Jezus Christus en de Heilige Maagd Maria) stuk.

Het item zat in de uitzending van het radioprogramma 'Eva&Dries' van 19 januari 2026, live te volgen en ook te bekijken op VRTMax, maar werd verder niet 'op aanvraag' of niet-lineair aangeboden op VRTMax. De beelden van het 'rage room'-filmpje werden diezelfde dag wel gepubliceerd op diverse sociale mediakanalen van Studio Brussel (met name deze op Facebook, TikTok en Instagram), waar het filmpje offline werd gehaald op 24 maart 2026.

Het bewuste filmpje, en met name het stukslaan van de katholieke beelden, kwam later (internationaal) onder de aandacht naar aanleiding van een interview van Colm Flynn, een Iers-Amerikaanse journalist, met drie Studio Brussel-presentatoren tijdens de EBU-Radiodays, die plaatsvonden in Riga van 22 tot 24 maart 2026. Op zijn vraag of ze hetzelfde zouden doen met symbolen van de islam of het jodendom, antwoorden ze dat ze dat niet zouden doen. Aangezien ze allemaal uit de christelijke traditie komen, moet het volgens hen meer worden beschouwd als lachen met zichzelf. De presentatoren geven ook toe dat ze het beter niet hadden gedaan, maar ze er niet echt over hadden nagedacht. Ze verklaren dat ze er zeker over willen praten op de radio als een luisteraar hen erop zou aanspreken.

Colm Flynn postte achteraf een eigen filmpje op X over dit interview, met daarin ook de betrokken fragmenten van het 'Blue Monday'-item, dat heel veel werd bekeken en gedeeld op sociale media, met als gevolg ook veel kritiek online. Hij heeft het filmpje intussen verwijderd van zijn X-profiel.

Naar aanleiding van het interview en de ontstane ophef heeft VRT op 24 maart 2026 op haar website VRTNWS.be een nieuwsbericht geplaatst met als titel: *"Zouden nu andere keuzes maken": ophef over filmpje waarin Studio-Brussel-presentatoren katholieke beelden kapotslaan*. Daarin worden bovenstaande feiten beschreven en ook excuses opgenomen van VRT, met name dat het om een verkeerde inschatting ging. Het artikel bevatte ook een link naar het X-account van Colm Flynn en zijn eigen filmpje

(en ook naar de reactie van de Vlaamse minister van Media daarbij via haar X-profiel). Onderaan het VRT NWS-artikel was nog een andere link toegevoegd naar de Instagrampagina van Studio Brussel en het door VRT gemaakte filmpje: *“Bekijk hier het volledige ‘Blue Monday’-filmpje”*.

Voorwerp van de klacht

38. De klagers geven duidelijk aan dat zij de voorliggende klacht tegen VRT indienen naar aanleiding van specifiek het nieuwsbericht van 24 maart 2026 op VRTNWS.be, en met name de daarin weergegeven toelichtende verklaringen die de Studio Brussel-presentatoren tijdens het interview met Colm Flynn hebben gegeven. Volgens de klagers tonen deze toelichtingen duidelijk inbreuken aan op artikel 38, artikel 39 en artikel 42 van het Mediadecreet.
39. Terwijl de voorgeschreven termijn van vijftien dagen voor het indienen van een klacht (uit artikel 220, § 2, van het Mediadecreet en artikel 12, eerste lid, 1°, van het Procedurebesluit) op 8 april 2026, de indieningsdatum van de huidige klacht, verstreken was ten aanzien van de oorspronkelijke ‘Blue Monday Rage Room’-video van 19 januari 2026, zoals de klagers ook zelf aangeven, is dit niet het geval ten aanzien van het geïllustreerde nieuwsbericht op de VRT NWS-website van 24 maart 2026. In dat opzicht werd de huidige klacht dus tijdig ingediend.

Verder is de Kamer ook van oordeel, al wordt dit door VRT betwist, dat de klagers in beginsel als ouders en als praktiserende christenen over een voldoende belang beschikken (in de zin van artikel 220, § 2, van het Mediadecreet en artikel 12, eerste lid, 3°, van het Procedurebesluit) om klacht in te dienen ten aanzien van vermeende schendingen van het verbod op aanzetten tot haat en geweld, het discriminatieverbod en de bepalingen ter bescherming van minderjarigen (respectievelijk artikel 38, artikel 39 en artikel 42 van het Mediadecreet).

En ook wat het argument betreft dat niet voldaan is aan artikel 12, eerste lid, 2°, van het Procedurebesluit, doordat de klacht het kantooradres van één van de klagers vermeldt in plaats van een postadres, is de Kamer van oordeel, anders dan VRT aanvoert, dat deze woonplaatskeuze wel is toegestaan en het vermelde adres in voorliggend geval volstaat in het licht van het normdoel van deze voorwaarde, namelijk dat de klagers geïdentificeerd en gecontacteerd kunnen worden.

Opdat echter de voorliggende zaak ten gronde zou kunnen worden beoordeeld, dient eerst te worden nagegaan of het voorwerp van de klacht ook tot de bevoegdheid van deze Kamer behoort.

¹ Zie <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2026/03/24/studio-brussel-fragment-ierse-journalist-beelden/>, waarbij de hyperlinks niet langer werken, aangezien de bewuste filmpjes waarnaar zij doorverbinden niet meer online staan.

Bevoegdheid van de VRM

40. De bevoegdheid van deze Kamer is vastgelegd in artikel 218, § 3, eerste lid, van het Mediadecreet, dat met name aangeeft dat de Kamer uitspraak kan doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van onder meer artikel 38, artikel 39 en artikel 42 van het Mediadecreet, waarop de klagers hun klacht steunen.

Artikel 38 van het Mediadecreet bepaalt, als breedste bepaling, voor alle omroepactiviteiten, dat het verboden is om aan te zetten tot geweld, haat en het plegen van een terroristisch misdrijf. Artikel 39 van het Mediadecreet legt vervolgens voor (programma's van) omroepdiensten een discriminatieverbod en een onpartijdigheidsverplichting op en artikel 42 van het Mediadecreet ten slotte bevat specifieke bepalingen voor televisiediensten (of audiovisuele omroepdiensten) en programma's over de bescherming van minderjarigen.

De termen 'omroepactiviteit', 'omroepdienst', 'televisiedienst' en 'programma' worden gedefinieerd in het Mediadecreet (respectievelijk in artikel 2, 25°, 26°, 43° en 31°).

Een omroepactiviteit, ook radio-omroep en televisie genoemd, is elke activiteit die bestaat uit het ter beschikking stellen van bewegende beelden, al dan niet met geluid, of van een reeks van klanken of geluiden bestemd voor het algemene publiek of een deel ervan via elektronische communicatienetwerken.

Binnen de ruime categorie van omroepactiviteiten vormen omroepdiensten, met een economisch karakter en onder de redactionele verantwoordelijkheid van een omroeporganisatie, een subcategorie, waarvan televisiediensten (of audiovisuele omroepdiensten) op hun beurt een onderafdeling vormen.²

Eén van de vereisten om van omroepdiensten te kunnen spreken, is dat er (als hoofddoel van de dienst of een losstaand gedeelte daarvan) programma's worden geleverd, zoals ook blijkt uit de formuleringen van artikel 39 en artikel 42 van het Mediadecreet. Een programma wordt gedefinieerd als *“een reeks bewegende beelden, al dan niet met geluid, of een reeks van klanken of geluiden, die ongeacht de duur ervan, een afzonderlijk element vormt van een schema opgesteld door een omroeporganisatie of een catalogus opgesteld door een omroeporganisatie.”*

Uit deze definities, met 'omroepactiviteit' als overkoepelende term, volgt dat de door de klagers ingeroepen decreetbepalingen, hoewel zij niet exact dezelfde werkingssfeer hebben, vereisen dat er minstens sprake moet zijn

² Ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-2009, nr. 2014/1, p. 19.

van bewegende beelden, opdat de Kamer bevoegd zou zijn om de naleving ervan te beoordelen.³

41. De klagers verwijzen bij het indienen van hun klacht tegen VRT, zoals hoger aangegeven, specifiek naar de bijdrage op de VRT NWS-website van 24 maart 2026, die zij aanmerken als een *“nieuwe (specifieke) uitzending of redactionele actie en nieuwe content”*.

Terwijl VRT op zich niet betwist dat zij de aanbieder is van de website VRTNWS.be en daarop het genoemde bericht op 24 maart 2026 heeft gepubliceerd, voert zij aan dat het nieuwsbericht niet onder de toezichtsbevoegdheid van de Kamer valt.

42. Uit de feiten en de stukken blijkt dat het gewraakte nieuwsbericht op VRTNWS.be in de eerste plaats een geschreven artikel betreft en geen bewegende beelden. Het beschrijft met name tekstueel de online ophef over de ‘Blue Monday Rage Room’-video naar aanleiding van verklaringen van de betrokken presentatoren in een interview met een Iers-Amerikaanse journalist.

De Kamer is dan ook van oordeel dat het gewraakte nieuwsbericht op VRTNWS.be niet kan worden beschouwd als een omroepactiviteit, noch als een omroepdienst of programma, in de zin van het Mediadecreet.

Het gegeven dat het nieuwsbericht bij de tekst, naast een foto, ook verschillende koppelingen bevat, met name naar beelden op sociale media, impliceert in huidige casus niet dat de betrokken VRT NWS-webpagina alsnog zelf als een omroepactiviteit (of omroepdienst of programma) wordt gekwalificeerd, waarvoor bovendien VRT, via huidige klacht bij de VRM, aangesproken zou kunnen worden.⁴ Bij doorklikken op de betreffende hyperlinks wordt immers het artikel in kwestie, voorwerp van deze klacht, en ook de website VRTNWS.be verlaten. Ten overvloed kan in ieder geval worden vastgesteld dat de koppelingen naar de beelden ook bijkomstig zijn en dienen ter ondersteuning van de tekst uit het VRT NWS-artikel. In dat opzicht is hier dus alleszins ook niet voldaan aan het criterium ‘hoofddoel’ uit de definitie van een omroepdienst.⁵

43. Gelet op wat voorafgaat is de Kamer niet bevoegd om zich ten gronde uit te spreken over de voorliggende klacht met betrekking tot vermeende aansporing tot haat, discriminatie en aantasting van de ontwikkeling van minderjarigen op basis van het nieuwsbericht van 24 maart 2026 op VRTNWS.be: *“Zouden nu andere keuzes maken”: ophef over filmpje waarin Studio-Brussel-presentatoren katholieke beelden kapotslaan’*.

³ Zie onder meer ook VRM-beslissing nr. 2014/025 van 28 mei 2014.

⁴ Zie in die zin ook EHRM 4 december 2018, nr. 11257/16, Magyar Jeti Zrt t. Hongarije, m.n. § 76. Het louter plaatsen van een hyperlink kan niet automatisch worden gelijkgesteld aan het verspreiden van informatie, waardoor automatisch aansprakelijkheid voor de inhoud zelf zou ontstaan.

⁵ Zie ontwerp van decreet betreffende de radio-omroep en televisie, *Parl.St.* VI.Parl. 2008-2009, nr. 2014/1, p. 19. *“Ook websites van kranten waar soms een kort audiovisueel bericht wordt getoond, zijn geen omroepdiensten. Het hoofddoel van de dienst is hier namelijk de website, en de video die getoond wordt is slechts een ondergeschikt en aanvullend deel van de dienst.”*

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

zich onbevoegd te verklaren voor de klacht van 8 april 2026 van [...] en [...] tegen
nv Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie.

Aldus beslist te Brussel op 29 juni 2026.

M. VAN LOKEREN
griffier

J. KAMOEN
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.